

Almsjukan

Sjukdomen sprids framför allt av en skalbagge som kallas almsplintborre.

Almsjukan är en vissnesjukdom som orsakas av en svamp. Sjukdomen har funnits länge i Sverige men då som en sjukdom med ett långsamt förlopp. Under 50-talet kom en mer aggressiv almsjuka till Sverige, den Holländska almsjukan, som troligen är en hybrid mellan två varianter av sjukdomen. Under 80- och 90-talet har ett stort antal träd drabbats i framför allt Skåne och Göteborg, men även i Mälardalen.

Svampen lever i trädets kärllsträngar och blockerar vatten och näringstransporten så att trädet vissnar och dör. Sjukdomen sprids framför allt av en skalbagge som kallas almsplintborre.

Insekten boar i döda, försvagade och döende träd och svampens sporer fastnar i splintborrens behåring och följer med när insekten flyger till friska almar för att äta av blad och skott i trädens kronor. Almar som står nära varandra kan även smitta varandra genom rotkontakt.

Sjukdomen har ett dramatiskt förlopp och de infekterade träden börjar vissna efter ett par veckor och kan dö inom två år.

Symptomen visar sig vanligtvis i toppen, då det är toppgrenarna som angrips först:

- Bladen gulnar i förtid och faller av (i en del av, eller hela kronan).
- Bladen blir bruna och vissnar plötsligt, rullar ihop sig och sitter kvar på grenarna en tid.
- Löven sitter glest i kronan och är svagt missfärgade.
- Skotten böjer sig neråt i topparna.

Almsjuka går vanligtvis att bedöma okulärt men vid osäkerhet kan ett prov skickas på laboratorieanalys. Prover skall tas ur den del av trädet som visar symtomen och skickas till Växtinspektionen i Alnarp (tel 040-46 30 30).

Hittills har inte några kemiska bekämpningsmedel visat sig effektiva mot almsjukan. Vissa förebyggande kemiska åtgärder kan vidtas.

När almsjuka har konstaterats skall trädet avverkas så snart som möjligt. Sanering är det mest effektiva sättet att hejda almsjukan, men nu har många markägare resignerat för denna epidemi.